

[Jes Lunde]

kaste sig ud i en diskussion om arbejdsløshed og beskæftigelse. Her har man klamret sig til det halmstrå, der hedder: aha, beskæftigelsen stiger ikke efter SFs forslag, selv om arbejdsløsheden falder, og det er da rigtigt. Det skyldes, at når vi tager nogle grupper på arbejdsmarkedet ud og lader dem lave noget andet, så indgår de ikke i arbejdsstyrken. Det er ikke noget nyt. Sådan er det også med regeringens politik. Sådan var det, da vi lavede en efterlønsordning i sin tid under en socialdemokratisk regering. Så indgik de ikke længere i arbejdsstyrken. Sådan er det også, når den borgerlige regering sender folk på bistandshjælp. Det nedbringer faktisk også arbejdsløsheden.

Her har vi fra SFs side et anderledes konstruktivt bidrag. Vi sender ikke folk på bistandshjælp. Vi giver dem betalt frihed til uddannelse, hvor de kan foretage sig noget fornuftigt i stedet for at være arbejdsløse. Selv det ser de borgerlige partier det negative i, og de siger, at det jo ikke er beskæftigelse. Nej, men for SF handler det ikke om at øge beskæftigelsen i det her samfund for enhver pris. Det er faktisk ikke det, det drejer sig om.

Derfor går hr. Maisted helt galt i byen, når han siger, at vi lige så godt kan sætte dem alle sammen til at grave huller. Nej, tværtimod. SFs politik er ikke, at folk bare skal lave noget for at lave noget. De skal lave noget for at lave noget fornuftigt, og hvis der ikke er mere fornuftigt at lave, så må vi deles om arbejdet ved at nedsætte arbejdstiden og ved at uddanne os.

Finansministeren kunne heller ikke dy sig for at falde i den rille, der hedder at inddrage EF og NATO. Fru Ingerlise Koefoed har redegjort for, at det ikke er en del af vores økonomiske politik, og at det derfor ikke er så interessant i den forbindelse.

Når finansministeren nu falder i rillen, så vil jeg sige, at jeg synes, det ville være helt fortrinligt, hvis finansministeren ville bidrage med en økonomisk analyse af forsvaret, som fortalte os, hvilke samfundsøkonomiske konsekvenser det har at have et forsvar. O.k., der er nogle folk beskæftiget dér. Som jeg lige sagde: vi er ikke interesseret i at have folk beskæftiget for enhver pris, hvis de laver noget skidt. Det var måske endda bedre, at de gravede huller, end at de fyrede kanoner af. Lad os også kigge på den virkning, det har

på betalingsbalancen, at vi har et forsvar. Hvad koster det egentlig dér? Hvad er den årlige belastning af betalingsbalancen i energiforbrug, i køb af F-16 fly og krudt og kugler og kanoner? Jeg synes, det ville være udmærket, hvis finansministeren vil love at komme med en analyse på det område.

Hvad angår EF, tror jeg, vi meget hurtigt kan blive enige om, at det er sværere at lave en analyse, og at de sagkyndige på området ligger i evig strid om, hvad der kan betale sig: at være i EF eller uden for EF. Det sidste, jeg har hørt om på området, er en bog, der skulle hedde »Nu er der balance«. Sådan kan man lade slaget bølge frem og tilbage. SF har hele tiden sagt, at det ikke er afgørende for os, hvor den knivskarpe balance ligger i den diskussion. Det afgørende for os har været den politiske suverænitæt, som vi ikke ønsker at afgive.

Når regeringen nu falder i gamle riller, vil jeg også godt falde i en enkelt gammel rille. Jeg spurgte sidste år finansministeren, hvornår vi fik fuld beskæftigelse, men fik ikke noget svar på det. Jeg har prøvet at studere finansredegørelsen for 1986 i det håb, at der her kunne være et svar. Det er der ikke. Der er den oplysning, at vi dette årti ud, altså frem til 1990, vil have over 200.000 arbejdsløse, og der er ikke nogen målsætning for, hvornår vi har den fulde beskæftigelse igen. Så jeg vil gerne spørge finansministeren: hvornår får vi den? Kan vi få oplysning om det her i dag?

Nør Christensen (CD):

Jeg sluttede mit indlæg i formiddags med at fremhæve fire punkter, som er vigtige for regeringens økonomiske politik, og jeg vil godt gentage dem. De er vigtige, og derfor synes jeg, de skal gentages.

Det var for det første offentlige besparelser. Det var en stram indkomspolitik. Det var en fastholdelse af kronkursen, og det var erhvervsfremmeforanstaltninger. Disse fire punkter mener vi at vi må og skal fastholde, indtil der er bragt orden i samfundsøkonomien. Fremfor alt mener vi i CD, at det ville være en katastrofe nu, hvor det går bedre, at vende tilbage til de tidligere tiders letsindige økonomiske politik.

Det giver mig anledning til at gøre nogle bemærkninger om den helt aktuelle politik,